

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 04.06.1997
COM(97) 257 def.

97/0149 (COD)

Voorstel voor een
RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende aangesloten telecommunicatieapparatuur en de
wederzijdse erkenning van de overeenstemming van deze apparatuur

(door de Commissie ingediend)

SAMENVATTING

Dit voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake aangesloten telecommunicatieapparatuur, de CTE-richtlijn, betekent een belangrijke stap voorwaarts voor het wetgevende kader dat nodig is voor de ondersteuning van een werkelijk concurrerende multivendor-markt voor aangesloten telecommunicatieapparatuur in de Gemeenschap, in een omgeving waarin netdiensten onder concurrentie worden aangeboden.

De richtlijn vervangt twee richtlijnen van de Raad (91/263/EEG¹ - telecommunicatie-eindapparatuur en 93/97/EEG² - satellietgrondstationapparatuur) en vereenvoudigt de toepassing van twee andere richtlijnen van de Raad (93/68/EEG³ - conformiteitsmerkteken en 89/336/EEG⁴ - elektromagnetische compatibiliteit).

De richtlijn zal het innoverende technologieën mogelijk maken snel op de markt door te dringen en zal concurrerende industrieën en fabrikanten aanmoedigen over te gaan op grootschalige productie, dankzij de omvang van de interne markt en de toegang tot markten waarvoor erkenningsovereenkomsten tot stand zijn gekomen.

De richtlijn vormt een aanvulling op bestaande horizontale communautaire wetgeving en ligt geheel in de lijn van de globale aanpak op het gebied van certificatie en keuring. Met betrekking tot de aansprakelijkheid van fabrikanten zijn in de CTE-richtlijn gelijkwaardige bepalingen opgenomen met die van Richtlijn 85/374/EEG⁵ van de Raad (aansprakelijkheid voor producten met gebreken) teneinde op het gebied van telecommunicatie soortgelijke voorschriften in te voeren, zodanig dat de regelgeving kan worden aangevuld met een evenwichtige geharmoniseerde toezichtregeling.

De hoofdpunten van de nieuwe richtlijn zijn:

- uitbreiding van de werkingssfeer met de opname van radio-apparatuur;
- een aantal nieuwe definities om de richtlijn toekomstvast te maken, rekening houdend met de liberalisatie van infrastructuren en de concurrentie tussen exploitanten;
- ontwikkeling van het concept van de voor telecommunicatie specifieke essentiële eisen, om rekening te houden met technologische trends;
- een flexibel besluitvormingsproces waarbij toekomstige netinfrastructuren en -systemen dadelijk in de werkingssfeer kunnen worden opgenomen;
- een vlotte, op het beginsel van fabrikantenverklaringen gebaseerde regeling ter beoordeling van de conformiteit.

¹ PB nr. L 128 van 23.5.1991, blz. 1.

² PB nr. L 290 van 24.11.1993, blz. 1.

³ PB nr. L 220 van 30.8.1993, blz. 1.

⁴ PB nr. L 139 van 23.5.1989, blz. 19.

⁵ PB nr. L 210 van 7.8.1985, blz. 29.

De richtlijn vormt een aanvulling op andere wetgevende ontwikkelingen op telecommunicatiegebied en is bedoeld als antwoord op de onvermijdelijke veranderingen die zich op de markt voor aangesloten telecommunicatieapparatuur zullen voordoen ten gevolge van de liberalisatie van de telecommunicatie-infrastructuren en -diensten.

TOELICHTING

1. Achtergronden

De eerste stap op het gebied van harmonisatie van de Europese telecommunicatie-eindapparatuurmarkt vond plaats in 1983. Toen werd een samenwerkingsovereenkomst getekend tussen de Commissie en de Europese conferentie van PTT-administraties (CEPT) teneinde prioriteiten vast te stellen voor de ontwikkeling van uniforme Europese technische specificaties voor eindapparatuur. De dankzij deze samenwerking geboekte vooruitgang leidde tot het voorstel van de Commissie voor een richtlijn inzake de onderlinge erkenning van testresultaten van erkende nationale testlaboratoria. Dit voorstel werd goedgekeurd als Richtlijn 86/361/EEG⁶ van de Raad. Toen echter was al duidelijk dat de harmonisatie van nationale regelgevingen nodig was voor de totstandbrenging van de interne markt.

Daaropvolgende veranderingen in de Europese telecommunicatiesector maakten het de Commissie mogelijk een verdere stap voorwaarts voor te stellen, namelijk een regeling voor de wederzijdse erkenning van het volledige typegoedkeuringsproces, met inbegrip van het in de handel brengen en in bedrijf stellen van telecommunicatie-eindapparatuur. Deze "one-stop-shopping"-regeling werd ingevoerd met de goedkeuring van Richtlijn 91/263/EEG, die de voorgaande Richtlijn 86/361/EEG verving. Met de goedkeuring van Richtlijn 93/97/EEG werd de toepassing van Richtlijn 91/263/EEG uitgebreid om alle satellietgrondstations te bestrijken.

Met het steeds sneller voortschrijden van de technologie, de dramatische verkorting van de ontwikkelingstijd voor de eindapparatuur, de door de massamarkt geboden mogelijkheden enz., werd het al gauw duidelijk dat de ontwikkeling van de volgens de richtlijnen 91/263/EEG en 93/97/EEG vereiste wettelijke maatregelen zoveel tijd in beslag nam, dat dit een belemmering vormde voor een snelle ontwikkeling van de interne markt voor telecommunicatie-eindapparatuur.

Daarbij waren de volgende trends waar te nemen:

- De levensduur van telecommunicatie-eindapparatuur en radio-apparatuur is afgenomen tot nauwelijks drie jaar.
- De produktie van geharmoniseerde normen is in het stadium terecht gekomen dat het zelfs in eenvoudige gevallen anderhalf jaar tijd in beslag neemt om het over een nieuwe norm eens te worden en deze goed te keuren.
- Nieuwe telecommunicatienetten ontstaan sneller en worden sneller ingevoerd dan dat de formele eindapparatuurspecificaties kunnen worden opgesteld.
- De liberalisatie van de infrastructuur bevordert de komst van nieuwe exploitanten op de markt, hetgeen leidt tot een steeds groter aantal netten.

⁶ PB nr. L 217 van 5.8.1986, blz. 21.

De conclusie was dat in het licht van deze trends een fundamentele herziening nodig was van de wetgeving betreffende eindapparatuur en radio-apparatuur, om deze sterk concurrerende en zeer dynamische omgeving te ondersteunen.

2. Doelstellingen van de voorgestelde richtlijn

De doelstellingen van de richtlijn zijn tweeledig:

2.1. Uitbreiding van de werkingssfeer

Het bestaande regelgevende kader voor het in de handel brengen, het vrije verkeer en het in bedrijf stellen van aangesloten telecommunicatieapparatuur, zoals vastgelegd in Richtlijn 91/263/EEG, is in feite alleen van toepassing op eindapparatuur, waarvoor gemeenschappelijke technische voorschriften of geharmoniseerde normen bestaan. De werkingssfeer van deze richtlijn is uitgebreid om daarin radio-apparatuur en nieuwe innoverende apparatuursoorten en toekomstige producten op te nemen. Dit gemeenschappelijk Europees regelgevend kader moet voldoende flexibel zijn om rekening te kunnen houden met de diensten die door nieuwe netexploitanten worden aangeboden en de nieuwe netaansluitpunten die zij voor hun abonnees naast de huidige, traditionele aansluitpunten ter beschikking zullen stellen. Deze flexibiliteit wordt bereikt door middel van een procedure om nieuwe types netaansluitpunten te ontdekken voordat tot hun invoering wordt overgegaan, zodat tijdig kan worden vastgesteld welke essentiële eisen van toepassing zijn op dit nieuw type net.

2.2. Vlotte regeling voor de conformiteitsbeoordeling

Met betrekking tot de conformiteitsbeoordeling stelt deze richtlijn een nieuwe reeks procedures vast ter vervanging van het huidige typegoedkeuringssysteem. De voorgestelde reeks procedures zorgt voor een goed evenwicht tussen a priori-maatregelen en a posteriori-toezicht. Een nieuw element in dit evenwicht is de toepassing van een aansprakelijkheidsregeling die vergelijkbaar is met die van Richtlijn 85/374/EEG inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken. Telecommunicatieproducten die niet aan de van toepassing zijnde essentiële eisen voldoen, worden als producten met gebreken beschouwd; het gevolg hiervan is dat de sancties voor tekortkomingen zodanig worden verhoogd dat men zal kunnen vertrouwen op de juistheid van de fabrikantenverklaringen.

Het vertrouwen op de fabrikantenverklaringen maakt het mogelijk een zeer eenvoudige verzameling regels in te voeren, die beantwoorden aan de eenvoudigste procedures waar de globale aanpak voor keuring en certificatie naar streeft. De voorgestelde wetgeving is aangepast aan toekomstige marktontwikkelingen, waarvoor geldt dat aangesloten telecommunicatieapparatuur een echt consumentenproduct zal worden.

De voorgestelde richtlijn houdt rekening met de plannen voor aanvullende wetgeving inzake netten en grijpt vooruit op ontwikkelingen inzake de beschikbaarheid van telecommunicatienetten en -infrastructuren in heel de Gemeenschap. De traditionele definitie van openbare telecommunicatie uit het tijdperk van de monopoliehoudende

telecommunicatiedienstverlener moet worden gewijzigd om rekening te houden met concurrentie, ONP, onafhankelijkheid van eigendomsverhoudingen, deregulering enz. De voorgestelde richtlijn introduceert derhalve twee nieuwe definities, een met betrekking tot netten, de andere met betrekking tot apparatuur. Deze nieuwe definities maken de werkingssfeer van de richtlijn flexibel genoeg om rekening te houden met de huidige en toekomstige categorieën van aansluitpunten, die toegang geven tot een specifiek vastgelegd soort huidig of toekomstig net, onder de benaming "open netaansluitpunt" (Open Network Termination Point, ONTP). Aan dergelijke ONTP aangesloten apparatuur wordt "aangesloten telecommunicatieapparatuur" genoemd (Connected Telecommunications Equipment, CTE). Bijzondere aandacht wordt gegeven aan apparatuur die kan communiceren door middel van radiotransmissie in een toegewezen radiospectrum.

3. Essentiële eisen

Uit de met de bestaande wetgeving opgedane ervaring en de technologische ontwikkelingen blijkt dat een lichtere interpretatie van het begrip essentiële eisen op het gebied van telecommunicatie gewenst is en dat meer flexibiliteit nodig is bij het vaststellen welke essentiële eisen moeten gelden voor de verschillende soorten apparatuur. Deze flexibiliteit is nodig om een antwoord te geven op de specifieke behoeften van nieuwe netsoorten, rekening te houden met de reacties van de industrie op het bestaande stelsel, consistent te zijn met internationale trends en te reageren op veranderend beleid, marktdruk en het steeds meer wereldomspannende karakter van de telecommunicatie. De algemene trend is waarschijnlijk naar een vermindering van telecommunicatie-specifieke essentiële eisen, maar voor sommige netsoorten kan een aantal nieuwe essentiële eisen nodig zijn.

Alle CTE dient te voldoen aan de essentiële eisen van de laagspanningsrichtlijn⁷ en de richtlijn elektromagnetische compatibiliteit (beide van horizontale aard). Er wordt voorgesteld geen specifieke essentiële eisen inzake veiligheid en EMC voor de telecommunicatiesector op te stellen.

In deze voorstel-richtlijn wordt het concept van "ONTP-types" geïntroduceerd. Er zal moeten worden vastgesteld welke essentiële eisen op welk ONTP-type van toepassing zijn. De van toepassing zijnde specifieke essentiële eisen op telecommunicatiegebied zullen worden gekozen uit de essentiële eisen die hieronder worden opgesomd door de Commissie, na het advies te hebben ingewonnen van het comité voor conformiteitsbeoordeling en markttoezicht inzake telecommunicatie (TCAM). Daarbij kan elk gewenst aantal van deze essentiële eisen worden gekozen, gaande van nul tot de volledige verzameling. In geen geval, ook wanneer ervoor wordt gekozen geen essentiële eisen toe te passen, mogen aanvullende nationale voorschriften worden toegepast.

⁷ PB nr. L 77 van 26.3.1973, blz. 29.

- a. Verhinderen van misbruik van hulpmiddelen op het openbare net die leiden tot een vermindering van de kwaliteit van de dienst voor derden.

Voorbeelden hiervan zijn overspraak tussen analoge eindapparatuur en radio-interferentie. Dit voorschrift dient vooral om andere partijen dan de eindgebruiker van het eindapparaat en de leverancier van de netdienst waarmee de CTE is verbonden, te beschermen. Het is bij dergelijke problemen waarbij derden zijn betrokken soms zeer moeilijk vast te stellen welk apparaat de problemen veroorzaakt; daarom is het nodig te voorzien in een regeling dat apparatuur zodanig moet zijn ontworpen dat dergelijke problemen worden vermeden voordat de apparatuur in de handel wordt gebracht.

- b. Interworking via het (de) openbare net(ten) en de gehele Gemeenschap omspannende portabiliteit tussen ONTP's.

De bedoeling van dit voorschrift is ervoor te zorgen dat er een interne markt ontstaat voor eindapparatuur die op ONTP's kan worden aangesloten, door het verhinderen van al te grote versnippering van de markt en bundeling van CTE met netdiensten. Dit voorschrift dient vooral om een basisniveau van interworking vast te stellen, bij voorbeeld eenvoudige spraaktelefonie, zonder echter in te gaan op aanvullende diensten.

- c. Effectief gebruik van spectrum dat is toegewezen aan terrestrische/satelliet-radiocommunicatie en wordt gebruikt voor radiodiensten.

Doel van dit voorschrift is een optimaal gebruik van het beperkte radiospectrum mogelijk te maken. In een groot aantal gevallen zullen compromissen nodig zijn om kwaliteit, capaciteit en beschikbaarheid met elkaar te verzoenen.

4. Vaststelling van relevante voorschriften

Bij het selecteren van de toepasselijke essentiële eisen zal de Commissie, waar dat te rechtvaardigen is, naar behoren rekening houden met de volgende mogelijke voorschriften die gebaseerd zijn op het gemeenschappelijk belang, de behoeften van de zich ontwikkelende Europese markten en de internationale trends:

- a. Bescherming van de volksgezondheid.

De bescherming van de volksgezondheid kan voorschriften voor CTE noodzakelijk maken. Een voorbeeld hiervan is een voorschrift om de gevaren voor de gezondheid van radiostralingen tot een minimum te beperken.

- b. Voorzieningen voor gehandicapte gebruikers.

Er is sprake van een internationale trend om de voorschriften op dit gebied uit te breiden. In Europa zijn er ongeveer 100 miljoen bejaarden en 50 miljoen gehandicapten, en beide

groepen zouden profijt kunnen hebben van specifieke eindapparatuurfaciliteiten⁸. Voorbeelden van dergelijke voorschriften zijn de compatibiliteit van telefoons met hoorapparaten en de ondersteuning van visueel gehandicapte gebruikers van particuliere telefooncentrales. Men kan verwachten dat het voorschrift een gepaste reeks kenmerken verplicht stelt, afhankelijk van het soort apparatuur en de behoeften van verschillende groepen gehandicapten.

c. Elementen voor nood- en veiligheidsdiensten

Voorbeelden van dit voorschrift zijn de mogelijkheid om noodoproepen op te sporen en toe te wijzen aan individuele telefoonapparatuur in particuliere netten, teneinde nooddiensten bij te staan, of de mogelijkheid tot afluisteren te bieden wanneer dit door een nationale veiligheidsdienst is goedgekeurd.

d. Bescherming van de persoonlijke levenssfeer

De bescherming van de inhoud van telecommunicatie (oproepen en berichten) en de identificatie van de personen die daarbij betrokken zijn, kan een aantal voorschriften met betrekking tot CTE die op bepaalde ONTP-types is aangesloten, nodig maken.

5. Conformiteitsbeoordeling

De toepassing van de bestaande conformiteitsbeoordelingsprocedures is voor de fabrikanten van eindapparatuur omslachtig en duur gebleken. Verder zijn de fabrikanten bezorgd dat de verschillen tussen de Lid-Staten met betrekking tot toezichtregelingen en sancties bij inbreuken tot een versnippering van de markt zullen leiden.

In dit voorstel wordt met deze bezwaren rekening gehouden door een aanzienlijke vereenvoudiging van de conformiteitsbeoordelingsprocedures. De verantwoordelijkheid voor de conformiteitsbeoordeling wordt duidelijk bij de fabrikant van de apparatuur gelegd door het vertrouwen op de fabrikantenverklaring en de uitbreiding van de werkingssfeer van de richtlijn inzake productaansprakelijkheid tot de telecommunicatieaspecten van CTE.

Het beginsel waarvan wordt uitgegaan, is het kiezen voor de lichtste vorm van conformiteitsbeoordelingsprocedures die in het kader van de globale aanpak van keuring en certificatie beschikbaar zijn. In het geval van niet-radioapparatuur is de conformiteitsbeoordeling gebaseerd op de beginselen van interne productiebewaking (module A van de globale aanpak van keuring en certificatie⁹).

Gezien het gevaar voor interferentie bij andere gebruikers zodra radio-apparatuur wordt ingeschakeld, wordt voorgesteld voor radio-apparatuur een zwaardere conformiteitsbeoordelingsprocedure toe te passen. De voorstelrichtlijn eist dat voor elk

⁸ "De vergeten miljoenen: toegang tot telecommunicatie voor gehandicapten" (1994, Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen, Luxemburg).

⁹ PB nr. L 220 van 30.8.1993, blz. 23.

producttype alle fundamentele radiokeuringen door de fabrikant moeten worden uitgevoerd. Voorts dient de technische documentatie de volledige verslagen te bevatten van alle fundamentele radiokeuringen. Aangemelde instanties worden belast met het vaststellen van de keuringen die van essentieel belang zijn om de overeenstemming met de essentiële eisen aan te tonen.

De hierboven beschreven radio- en niet-radiostelsels geven de fabrikant de mogelijkheid de conformiteitsbeoordelingskeuringen zelf uit te voeren of om gebruik te maken van derde testlaboratoria. De markt en de capaciteiten van de individuele fabrikant - multinational of KMO - zullen bepalen van welke route gebruik wordt gemaakt. Er mag een degelijk en uitgebreid testprogramma voor alle produkten worden verwacht, gezien de duidelijke aansprakelijkheid van de fabrikant bij tekortkomingen.

In bepaalde gevallen zijn de conformiteitsbeoordelingsprocedures die volgens horizontale wetgeving zoals de EMC-richtlijn en de laagspanningsrichtlijn zijn vereist, niet dezelfde als de hierboven genoemde. In dergelijke gevallen mag de fabrikant naar keuze de bovengenoemde procedures toepassen voor de beoordeling van de conformiteit met de essentiële eisen van deze andere richtlijnen. Dit maakt een "one-stop"-conformiteitsbeoordeling voor telecommunicatieproducten mogelijk.

6. Merktekens

Voorgesteld wordt het merken te vereenvoudigen. CTE die aan de voorschriften voldoet wordt, in het geval van niet-radio CTE, alleen van het "CE"-merkteken voorzien en, in het geval van radio-CTE, van het "CE"-merkteken met het identificatienummer van een aangemelde instantie. De "gekruiste hockeysticks" van de huidige richtlijn inzake telecommunicatie-eindapparatuur zullen niet langer van toepassing zijn.

7. Wederkerigheid met derde landen

De invoering van de fabrikantenverklaring in plaats van de keuring door derden brengt een zeer open regelgevingskader tot stand dat de belemmeringen voor toegang tot de markt aanzienlijk beperkt. Indien onze belangrijkste handelspartners niet een even open systeem invoeren, zullen Europese fabrikanten worden benadeeld ten opzichte van de fabrikanten in die landen. De Commissie zou derhalve bij het vaststellen van de richtlijn rekening moeten houden met de stand van de MRA-onderhandelingen of de uitvoering van gelijkwaardige deregulering door onze belangrijkste handelspartners. Indien de omvang van de wederzijdse akkoorden ontoereikend blijkt, moet de Commissie een typegoedkeuringssysteem handhaven. Bij het beoordelen van de toereikendheid van de wederzijdse akkoorden dient naar behoren rekening te worden gehouden met de mening van de Europese fabrikanten, dienstenleveranciers en gebruikers.

8. Samenvatting van de voorgestelde richtlijn

Hoofdstuk 1 bevat acht artikelen met de belangrijkste bepalingen.

Artikel 1 beschrijft de werkingssfeer en basisdoelstelling van de richtlijn.

Artikel 2 bevat definities van de belangrijkste in de richtlijn gehanteerde termen. De nieuwe term "aangesloten telecommunicatieapparatuur" (Connected Telecommunications Equipment, CTE) omvat alle radio-apparatuur.

Artikels 3 en 4 bevatten de hoofdlijst van alle mogelijke essentiële eisen. Voor elk type CTE moeten de van toepassing zijnde essentiële eisen uit deze lijst worden gekozen. Ze zorgen ook voor de vaststelling van de typen netaansluitpunten en de essentiële eisen die op CTE van toepassing zijn voor aansluiting op elk type netaansluitpunt.

Artikel 5 legt het verband tussen de van toepassing zijnde essentiële eisen en de overeenkomende geharmoniseerde normen en scheidt, wanneer deze nog niet bestaan, de mogelijkheid te verwijzen naar andere geëigende technische specificaties.

Artikel 6 zorgt dat er een band wordt gelegd tussen het in de handel brengen van CTE en het recht om dergelijke apparatuur te gebruiken.

Artikel 7 gaat in op de procedures die moeten worden toegepast wanneer producten niet voldoen aan de essentiële eisen. Deze maatregelen hebben een a posteriori-karakter, aangezien zij voorzien in rectificatieprocedures die moeten worden ingeleid wanneer in de handel gebrachte apparatuur niet of niet langer voldoet aan de van toepassing zijnde essentiële eisen.

Artikel 8 gaat in op de aansprakelijkheid van de fabrikant die niet voldoet aan de voorschriften.

Hoofdstuk II heeft betrekking op de conformiteitsbeoordeling.

Artikel 9 bevat samen met de bijlagen I en II de toe te passen conformiteitsbeoordelingsprocedures. In het geval van niet-radio-CTE is de procedure de eenvoudigst mogelijke, d.w.z. module A van de globale aanpak. Voor radio-CTE moet echter in aanvullende documentatie worden voorzien met betrekking tot het gebruik van het radiofrequentiespectrum. Dan moeten de procedures van module Aa van de globale aanpak worden toegepast. In het artikel wordt ook een vereenvoudigde procedure gegeven voor radio-CTE met betrekking tot EMC en wordt de werkingssfeer van de laagspanningsrichtlijn uitgebreid tot alle CTE.

Artikel 10 betreft de regeling voor het aanwijzen van aangemelde instanties, terwijl de beoordelingscriteria daarvoor in bijlage III te vinden zijn.

Hoofdstuk III behandelt de CE-markering.

Artikel 11 bepaalt welke specifieke CE-markeringbepalingen moeten worden toegepast.

Hoofdstuk IV Comité.

Artikel 12 stelt een comité in dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie. Het comité wordt het TCAM-comité genoemd (Telecommunications Conformity Assessment and Market Surveillance committee, comité voor conformiteitsbeoordeling en markttoezicht inzake telecommunicatie). Het comité heeft voornamelijk een raadgevende rol. Daarnaast bepaalt het artikel dat de Commissie gehouden is bepaalde sleutelpartijen terzake te raadplegen.

Hoofdstuk V bevat de slot- en overgangsbepalingen.

Artikel 13 verplicht de Commissie om de drie jaar verslag uit te brengen bij het Parlement en de Raad. Het verslag dient een beoordeling te geven van de mate waarin de doelstellingen betreffende de interne markt voor CTE zijn bereikt.

Artikels 14, 16 en 17 bevatten de bepalingen die nodig zijn om verstoring van de markt bij invoering van de richtlijn te voorkomen en om de Richtlijnen 91/263/EEG en 93/97/EEG in te trekken. Er wordt een overgangperiode voorgesteld.

Artikel 15 bevat de standaardbepalingen voor de omzetting van de richtlijn in het nationaal recht van de Lid-Staten en schrijft voor dat dit tegen [midden 1999] moet zijn gebeurd.

Artikel 18 stelt dat de richtlijn tot de Lid-Staten is gericht.

Bijlagen:

Bijlagen I en II bevatten de voorschriften voor het opstellen van schriftelijke conformiteitsverklaringen.

Bijlage III bevat de minimumcriteria waaraan bij de aanwijzing van de aangemelde instanties door de Lid-Staten moet worden voldaan.

Bijlage IV bevat de regels voor de CE-markering.

9. Gevolgen voor de bestaande wetgeving

Met deze voorstelrichtlijn wordt gestreefd naar volledige harmonisatie van de markt voor telecommunicatie-eindapparatuur en radio-apparatuur door deregulering van het in de handel brengen en in bedrijf stellen van dergelijke apparatuur. De voorstelrichtlijn maakt optimaal gebruik van een aantal goed functionerende horizontale richtlijnen en van de globale aanpak inzake keuring en certificatie.

De voorgestelde richtlijn maakt het mogelijk de bestaande wetgeving betreffende telecommunicatie-eindapparatuur en satellietgrondstations te rationaliseren, vereenvoudigen en stroomlijnen.

De volgende richtlijnen en bepaling zullen met de goedkeuring van deze richtlijn worden ingetrokken:

Richtlijn 91/263/EEG, Richtlijn 93/97/EEG en artikel 11 van Richtlijn 93/68/EEG.

Geharmoniseerde normen waarnaar wordt verwezen in besluiten die in het kader van een van de ingetrokken richtlijnen zijn genomen, mogen worden gebruikt om overeenstemming met de essentiële eisen aan te tonen.

10. Conclusie

Dit voorstel voor aangesloten telecommunicatieapparatuur vormt een essentiële ontwikkeling van de bestaande wetgeving op dit gebied.

Het voorstel weerspiegelt de behoefte die industrie, exploitanten, regelgevers en gebruikers te kennen hebben gegeven aan een regelgevingsklimaat waarin een juist evenwicht wordt gevonden tussen snelle markttoegang en het vrijwaren van de behoeften van de Europese burgers.

Het voorstel is berekend op nieuwe typen aansluitpunten die door alternatieve infrastructuren en netten kunnen worden aangeboden en zal mede een rol spelen in de invoering van volledige concurrentie bij de levering van telecommunicatiediensten en -infrastructuren in de Europese Unie in januari 1998.

Voorstel voor een
RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende aangesloten telecommunicatieapparatuur en de wederzijdse erkenning van de overeenstemming van deze apparatuur

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100A,

Gezien het voorstel van de Commissie,¹⁰

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,¹¹

In overeenstemming met de in artikel 189B van het Verdrag bedoelde procedure,¹²

1. Overwegende dat in Richtlijn 91/263/EEG van de Raad van 29 april 1991 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Statens betreffende eindapparatuur voor telecommunicatie en de onderlinge erkenning van de conformiteit van de apparatuur¹³, gewijzigd bij Richtlijn 93/68/EEG¹⁴ de maatregelen voor wederzijdse erkenning van de overeenstemming van eindapparatuur voor telecommunicatie nader zijn uitgewerkt;
2. Overwegende dat Richtlijn 93/97/EEG van de Raad¹⁵ een aanvulling op Richtlijn 91/263/EEG vormt met betrekking tot satellietgrondstationapparatuur;
3. Overwegende dat een wettelijke regeling die beoogt de interne markt voor eind- en radio-apparatuur te ontwikkelen, het mogelijk moet maken de investeringen, de productie en de verkoop gelijke tred te laten houden met de technologische en marktontwikkelingen; dat ten gevolge van de liberalisering van de infrastructuur nieuwe definities nodig zullen zijn van netaansluitpunten en eindapparatuur; dat in het algemeen de bedoelde netaansluitpunten die van openbare telecommunicatienetten zijn; dat in bepaalde gevallen, in het openbaar belang, een regeling inzake eindapparatuur voor aansluiting op andere typen netaansluitpunten noodzakelijk is;

¹⁰

¹¹

¹²

¹³

PB nr. L 128 van 23.5.1991, blz. 1.

¹⁴

PB nr. L 220 van 31.8.1993, blz. 1.

¹⁵

PB nr. L 290 van 24.11.1993, blz. 1.

4. Overwegende dat Richtlijn [xx/yyy/EG] inzake de toepassing van Open Network Provision (ONP) op spraaktelefonie en de universele telecommunicatiedienst in een door mededinging gekenmerkt klimaat¹⁶ de nationale wetgevende instanties verzoekt ervoor te zorgen dat de technische specificaties van de interface voor de nettoegang worden gepubliceerd, opdat een concurrerende markt voor het aanbieden van eindapparatuur wordt gewaarborgd;
5. Overwegende dat de op elektromagnetische compatibiliteit betrekking hebbende essentiële eisen van Richtlijn 89/336/EEG van de Raad van 3 mei 1989 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake elektromagnetische compatibiliteit¹⁷ gewijzigd bij Richtlijn 93/68/EEG, voldoende zijn om ook aangesloten telecommunicatieapparatuur te omvatten;
6. Overwegende dat de bepalingen van Richtlijn 73/23/EEG van de Raad van 19 februari 1973 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke voorschriften der Lid-Staten inzake elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen¹⁸ gewijzigd bij Richtlijn 93/68/EEG, voldoende zijn om ook aangesloten telecommunicatieapparatuur te omvatten, ongeacht de bedrijfsspanningsgrenzen;
7. Overwegende dat in het openbaar belang bepaalde, specifiek voor eind- en radioapparatuur geldende essentiële eisen noodzakelijk kunnen zijn;
8. Overwegende dat een onaanvaardbare achteruitgang van de dienst voor anderen dan de gebruiker van aangesloten telecommunicatieapparatuur dient te worden voorkomen;
9. Overwegende dat geharmoniseerde interfaces tussen eindapparatuur en telecommunicatienetten de coëxistentie van concurrerende markten voor eindapparatuur en netdiensten garanderen;
10. Overwegende dat aangesloten telecommunicatieapparatuur een groot gedeelte van schaarse hulpbronnen zoals het radiofrequentiespectrum in beslag kunnen nemen;
11. Overwegende dat het voor de Commissie noodzakelijk kan zijn, wanneer het algemeen belang zulks rechtvaardigt, met bepaalde voor de gehele Gemeenschap geldende eisen rekening te houden;
12. Overwegende dat de voor een klasse aangesloten telecommunicatieapparatuur geldende essentiële eisen afhankelijk dienen te zijn van de aard en de behoeften van die klasse apparatuur; dat deze eisen oordeelkundig moeten worden toegepast om geen belemmering voor technische innovatie of voor de vervulling van de behoeften van een markteconomie te vormen;

¹⁶ Nog niet gepubliceerd.

¹⁷ PB nr. L 139 van 23.5.1989, blz.19.

¹⁸ PB nr. L 77 van 26.3.1973, blz. 29.

13. Overwegende dat ervoor moet worden gezorgd, dat aangesloten telecommunicatieapparatuur geen vermijdbare gevaren voor de gezondheid inhoudt;
14. Overwegende dat telecommunicatie belangrijk is voor het welzijn en de werkgelegenheid van gehandicapten, die een groot en groeiend deel van de Europese bevolking vormen;
15. Overwegende dat aangesloten telecommunicatieapparatuur in bepaalde functies ten behoeve van nood- en veiligheidsdiensten kan voorzien;
16. Overwegende dat aangesloten telecommunicatieapparatuur geen inbreuk op de persoonlijke levenssfeer mogelijk mag maken;
17. Overwegende dat het, ter ondersteuning van de Commissie bij de doeltreffende bewaking van het markttoezicht, nodig is dat de Lid-Staten de relevante informatie verstrekken betreffende typen netaansluitpunten, inadequaate of onjuist toegepaste geharmoniseerde normen, aangemelde instanties en toezichthoudende instanties;
18. Overwegende dat het wenselijk is op Europees vlak over geharmoniseerde normen te beschikken, ten einde het openbaar belang bij het ontwerpen en de fabricage van aangesloten telecommunicatieapparatuur veilig te stellen; dat deze geharmoniseerde normen kunnen worden gebruikt om de overeenstemming met de essentiële eisen aan te tonen;
19. Overwegende dat het gemeenschapsrecht bepaalt, dat belemmeringen voor het vrije verkeer van goederen binnen de Gemeenschap die het gevolg zijn van verschillen in nationale wetgeving in verband met het op de markt brengen van producten, slechts gerechtvaardigd kunnen zijn, voor zover nationale eisen noodzakelijk en evenredig zijn; dat de harmonisatie van de wetgevingen daarom in dit geval alleen moet worden beperkt tot de eisen die nodig zijn om te voldoen aan de essentiële eisen met betrekking tot aangesloten telecommunicatieapparatuur; dat deze eisen de geldende nationale wettelijke bepalingen moeten vervangen;
20. Overwegende dat aangesloten telecommunicatieapparatuur die aan de toepasselijke essentiële eisen voldoet, in alle Lid-Staten in het vrije verkeer moet kunnen worden gebracht en in gebruik genomen; dat aangesloten telecommunicatieapparatuur die niet aan de toepasselijke essentiële eisen voldoet, moet worden beschouwd als producten met gebreken in de zin van Richtlijn 85/374/EEG van de Raad van 25 juli 1985 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Statens inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken¹⁹;

¹⁹ PB nr. L 210 van 7.8.1985, blz. 29.

21. Overwegende dat de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde die verantwoordelijk is voor het op de gemeenschappelijke markt brengen van producten die niet aan de toepasselijke essentiële eisen voldoen, aansprakelijk zou moeten zijn overeenkomstig bepalingen die gelijkwaardig zijn met die van Richtlijn 85/374/EEG, zo nodig gewijzigd om aan de vereisten inzake telecommunicatieapparatuur te voldoen;
22. Overwegende dat de Raad op 22 juli 1993 een besluit heeft vastgesteld betreffende de modules voor de verschillende fasen van de overeenstemmingsbeoordelingsprocedures en de voorschriften inzake het aanbrengen en het gebruik van de CE-markering van overeenstemming²⁰ die in de richtlijnen voor technische harmonisatie moeten worden gebruikt; dat de toepasselijke overeenstemmingsbeoordelingsprocedures dienen te worden gekozen uit de bij dat besluit vastgestelde beschikbare modules;
23. Overwegende dat het wenselijk is een comité in te stellen waarin de bij de tenuitvoerlegging van wetgeving betreffende eind- en radio-apparatuur betrokken partijen, in het bijzonder de met de overeenstemmingscertificatie belaste nationale instanties en de voor markttoezicht verantwoordelijke nationale instanties, zitting hebben, teneinde de Commissie te ondersteunen bij het tot stand brengen van een geharmoniseerde en evenredige toepassing van de wetgeving, die aan de behoeften van de markt en van het brede publiek voldoet; dat vertegenwoordigers van de telecommunicatie-organisaties, gebruikers, consumenten, fabrikanten en dienstverrichters in voorkomend geval dienen te worden geraadpleegd;
24. Overwegende dat bij de invoering van veranderingen in de wetgeving moet worden gezorgd voor een soepele overgang van de bestaande naar de nieuwe wetgeving, teneinde de markt niet te verstoren en rechtsonzekerheid te voorkomen;
25. Overwegende dat de sector telecommunicatie-eindapparatuur een wezenlijk onderdeel van de telecommunicatiemarkt is, die zelf een van de steunpilaren van de economie in de Gemeenschap vormt; dat de op de sector telecommunicatie-eindapparatuur toepasselijke richtlijnen niet langer in staat zijn rekening te houden met de voorspelde, door nieuwe technologie, marktontwikkelingen en wetgeving inzake netten veroorzaakte veranderingen in de sector;
26. Overwegende dat de Commissie op gezette tijden moet bezien voor welke categorieën eindapparatuur gemeenschapsnormen inzake interfaces tussen openbare netten en eindapparatuur niet langer nodig zijn, rekening houdend met de vooruitgang bij de invoering van mededinging op de markt voor openbare netten;
27. Overwegende dat de onderhavige Richtlijn 91/263/EEG, Richtlijn 93/97/EEG en artikel 11 van Richtlijn 93/68/EEG vervangt; welke derhalve moeten worden ingetrokken;

²⁰ PB nr. L 220 van 30.8.1993, blz. 23.

28. Overwegende dat, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel waarnaar in artikel 3B van het Verdrag wordt verwezen, de doelstelling van een open, concurrerende interne markt voor telecommunicatie-apparatuur door de Lid-Staten alleen niet voldoende kan worden verwezenlijkt en dat deze derhalve beter door de gemeenschap kan worden verwezenlijkt; dat deze richtlijn zich beperkt tot de minimumeisen die nodig zijn om deze doelstelling te bereiken en niet verder gaat dan hetgeen daartoe nodig is,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Werkingsfeer en doelstelling

Deze richtlijn behelst een wettelijke regeling van de Europese Gemeenschap inzake het op de markt brengen, het vrije verkeer en de ingebruikneming van aangesloten telecommunicatieapparatuur (ATA) die aan de essentiële eisen voldoet

Artikel 2

Definities

In deze richtlijn gelden de volgende definities:

- a) Aangesloten telecommunicatieapparatuur (ATA):

Voor telecommunicatie door middel van radiotransmissie geschikte apparatuur, waarbij gebruik wordt gemaakt van een aan aardse/satellietradiocommunicatie toegewezen spectrum, met uitzondering van uitsluitend voor gebruik voor openbare veiligheid bestemde apparatuur;

of

De relevante onderdelen van apparatuur voor aansluiting op een open netaansluitpunt, waardoor deze apparatuur met het betrokken net meervoudig kan functioneren.

b) Open netaansluitpunt (ONAP):

Een aansluitpunt van een telecommunicatienet waarop de gebruikers van het net alle overeenstemmende ATA van een door dat ONAP ondersteund type kunnen aansluiten. De aansluiting kan plaatsvinden door middel van een draad-, radio-, optische of andere elektromagnetische verbinding. Een ONAP ondersteunt één of meer typen ATA. In uitzonderlijke gevallen kunnen, in het openbaar belang, ONAP-typen aansluitpunten van andere dan de openbare netten zijn.

c) ATA-type:

Het ATA-type bepaalt het type open netaansluitpunt waarop het apparaat door middel van een draad-, radio-, optische of andere elektromagnetische verbinding moet worden aangesloten.

d) Technische specificatie:

Een in een document aangegeven specificatie die de kenmerken van een product beschrijft, die de toepasselijke essentiële eisen uitvoeren.

e) Geharmoniseerde norm:

Een door een erkende normalisatie-instelling, in opdracht van de Commissie en in overeenstemming met de procedures van Richtlijn 83/189/EEG²¹ goedgekeurde technische specificatie, met het doel een niet-dwingend Europees vereiste vast te stellen.

Artikel 3

Essentiële eisen

1. De volgende algemene essentiële eisen zijn voor alle APA toepasselijk:
 - a) de essentiële eisen van Richtlijn 73/23/EEG met betrekking tot de veiligheid, ongeacht de spanningsgrenzen van de ATA;
 - b) de essentiële eisen van Richtlijn 89/336/EEG met betrekking tot elektromagnetische verenigbaarheid.

²¹ PB nr. L 109 van 26.4.1983, blz. 8.

2. De voor elk type ATA toepasselijke bijzondere essentiële eisen kunnen op basis van artikel 4 uit de volgende lijst worden gekozen:
 - a) de voorkoming van misbruik van nethulpbronnen die tot een onaanvaardbare achteruitgang van de dienst voor anderen dan de gebruiker van de ATA leiden;
 - b) het meervoudig functioneren langs het net (de netten) en de Gemeenschapswijde draagbaarheid tussen ONAP's van hetzelfde type;
 - c) het doeltreffende gebruik van het voor aardse/satellietradiocommunicatie toegewezen spectrum.

Artikel 4

Vaststelling van de toepasselijke bijzondere essentiële eisen

1. De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 12 de voor elk ATA-type toepasselijke bijzondere essentiële eisen vast. Bij de keuze van de toepasselijke essentiële eisen houdt de Commissie, indien zulks is gerechtvaardigd, naar behoren rekening met:
 - a) de bescherming van de volksgezondheid;
 - b) de voorzieningen voor gehandicapte gebruikers;
 - c) de voorzieningen voor nood- en veiligheidsdiensten;
 - d) de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De toepasselijke bijzondere essentiële eisen worden in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen bekendgemaakt.

2. Zodra zij daarvan kennis hebben delen de Lid-Staten de Commissie mede, welke typen ONAP beschikbaar zijn of binnenkort beschikbaar zullen zijn. De Commissie stelt het in artikel 12 bedoelde comité, hierna "Comité" genoemd, in kennis van bestaande en ontworpen ONAP-typen.
3. De Lid-Staten zien erop toe, dat de exploitanten van alle netten nauwkeurige en passende technische specificaties van de beschikbare ONAP's en ondersteunde ATA-typen bekend maken en regelmatig bijwerken. De specificaties moeten voldoende omstandig zijn om verenigbare ATA te kunnen ontwerpen.

Artikel 5

Geharmoniseerde normen

1. Wanneer ATA aan de toepasselijke geharmoniseerde normen voldoet, waarvan de referentienummers in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen zijn bekendgemaakt, nemen de Lid-Staten aan, dat is voldaan aan de in artikel 3 en 4 bedoelde essentiële eisen waarop deze normen betrekking hebben. Ter keuze van de fabrikant en met name wanneer een geharmoniseerde norm onbreekt, kan worden aangetoond dat aan de toepasselijke essentiële eisen is voldaan door aan te tonen dat aan een passende technische specificatie is voldaan.
2. Wanneer een Lid-Staat of de Commissie van oordeel is dat een geharmoniseerde norm, zoals bedoeld in lid 1, niet aan de in artikel 3, lid 2, en artikel 4, lid 1, bedoelde uitgekozen bijzondere essentiële eisen voldoet, brengt de Commissie of de betrokken Lid-Staat deze aangelegenheid onder de aandacht van het Comité en leidt zij de in artikel 12 bedoelde procedures in.

Artikel 6

Op de markt brengen en ingebruikneming

1. De Lid-Staten verzekeren het vrije verkeer van ATA die aan de passende essentiële eisen, zoals bedoeld in artikel 3, leden 1 en 2, en artikel 4, lid 1, voldoet en garanderen dat deze ATA niet aan verdere nationale wettelijke regelingen wordt onderworpen. Wanneer de bijzondere essentiële eisen voor een type ATA nog niet zijn vastgesteld, mag een fabrikant niet aan nationale wettelijke regelingen worden onderworpen en kan hij de CTE op de markt brengen, mits deze aan de algemene essentiële eisen, zoals bedoeld in artikel 3, lid 1 voldoet. ATA die van op het tijdstip waarop zij voor het eerst op de markt wordt gebracht, aan de essentiële eisen voldoet, mag in de handel gebracht blijven worden.
2. De Lid-Staten verzekeren dat de aansluiting van ATA op passende ONAP's niet wordt geweigerd op gronden van technische onverenigbaarheid, wanneer deze ATA aan de eisen van artikel 3 voldoet.
3. De Lid-Staten verzekeren dat ATA, wanneer deze in de handel wordt gebracht, is voorzien van documentatie die de koper of gebruiker van de ATA erover inlicht dat de apparatuur aan de desbetreffende essentiële eisen voldoet alsook over eventuele gebruiksvoorwaarden die het gevolg zijn van de keuze van de essentiële eisen. Deze gebruiksvoorwaarden moeten onder andere het (de) ONAP-type(n) noemen waarop de ATA kan worden aangesloten en de eventuele beperkingen inzake het gebruik die door het gebrek aan harmonisatie van het radiospectrum worden opgelegd.

Artikel 7

Niet-overeenstemming

1. Wanneer een Lid-Staat van oordeel is dat ATA die op zijn grondgebied in de handel wordt gebracht, niet aan de voor het ATA-type geldende essentiële eisen voldoet, neemt hij alle dienstige maatregelen om deze producten uit de markt te nemen en om het op de markt brengen daarvan te verbieden.
2. De betrokken Lid-Staat stelt de Commissie onverwijld in kennis van alle besluiten betreffende de niet-overeenstemming en vermeldt daarbij de motivering van het besluit en of de niet-overeenstemming te wijten is aan:
 - a) een onjuiste toepassing van de in artikel 5 bedoelde geharmoniseerde normen;
 - b) tekortkomingen in de in artikel 5 bedoelde geharmoniseerde normen;
 - c) het gebruik van een ongeschikte technische specificatie.
3. Indien de in lid 2 bedoelde niet-overeenstemming aan onvolkomenheden in de toepasselijke geharmoniseerde normen worden toegeschreven, legt de Commissie, binnen twee maanden na de datum van kennisgeving door de Lid-Staat, deze aangelegenheid aan het Comité voor.
4. De Commissie houdt de Lid-Staat op de hoogte van het verloop en de resultaten van elke overeenkomstig lid 3 ingeleide procedure.

Artikel 8

Aansprakelijkheid voor niet-overeenstemming

1. De fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde die in de Gemeenschap producten in de handel brengt welke niet aan de toepasselijke essentiële eisen voldoen, is aansprakelijk voor schade als bedoeld in artikel 9 van Richtlijn 85/374/EEG en voor de rechtstreekse economische schade ten gevolge van de niet-overeenstemming. De berekening van de economische schade omvat niet de verwachte winst.
2. De fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde is niet aansprakelijk voor de in lid 1 bedoelde schade, indien hij kan aantonen dat de bedoelde essentiële eis(en) waaraan zijn product niet voldoet, ten tijde van het op de markt brengen ervan niet overeenkomstig artikel 4 waren vastgesteld.

HOOFDSTUK II

Overeenstemmingsbeoordeling

Artikel 9

Overeenstemmingsbeoordelingsprocedures

1. De in dit artikel vastgestelde overeenstemmingsbeoordelingsprocedures worden toegepast om de overeenstemming van de ATA met alle toepasselijke essentiële eisen, zoals bedoeld in artikel 3, leden 1 en 2 en artikel 4, lid 1, aan te tonen.
2. ATA die geen gebruik maakt van het voor aardse/satellietradiocommunicatie toegewezen spectrum, wordt onderworpen aan interne productiebewaking, zoals beschreven in bijlage I.
3. ATA die gebruik maakt van het voor aardse/satellietradiocommunicatie toegewezen spectrum, wordt aan interne productiebewaking en aan specifieke productkeuring, zoals beschreven in bijlage II onderworpen.
4. De dossiers en de briefwisseling betreffende de in de leden 2 en 3 bedoelde productiebewakingsprocedures zijn gesteld in een officiële taal van de Lid-Staat waar de genoemde procedure loopt of in een taal die voor de betrokken aangemelde instantie aanvaardbaar is.

Artikel 10

Aangemelde instanties en controle-instanties

1. De Lid-Staten stellen de Commissie en de overige Lid-Staten in kennis van de instanties die zij hebben aangewezen om de in artikel 9 bedoelde taken uit te voeren. Bij de beoordeling van de aan te melden instanties passen de Lid-Staten de in bijlage III vervatte criteria toe.
2. De Commissie publiceert in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen een lijst van de aangemelde instanties, samen met hun identificatienummers en de taken waarvoor zij zijn aangemeld. De Lid-Staten verstrekken de Commissie alle benodigde informatie om deze lijst bij te houden.
3. De Lid-Staten stellen de Commissie en de overige Lid-Staten in kennis van de op hun grondgebied gevestigde instanties die de controletaken in verband met de toepassing van deze richtlijn uitvoeren.

HOOFDSTUK III

CE-merkteken van overeenstemming en opschriften

Artikel 11

CE-merkteken

1. ATA die aan de geldende essentiële eisen voldoet, wordt voorzien van het CE-merkteken van overeenstemming zoals bedoeld in bijlage IV. Het wordt aangebracht door de fabrikant of zijn gemachtigde in de Gemeenschap. In voorkomend geval gaat het vergezeld van het identificatienummer van de in artikel 10, lid 2, bedoelde aangemelde instantie. De apparatuur mag van andere merktekens worden voorzien, mits zulks de zichtbaarheid en leesbaarheid van het CE-merkteken niet vermindert.
2. Op ATA, ongeacht of deze al dan niet aan de toepasselijke essentiële eisen voldoet, mogen geen merktekens worden aangebracht die derden wat vorm en betekenis betreft zouden kunnen verwarren met het in bijlage IV beschreven CE-merkteken.
3. De bevoegde Lid-Staat treft passende maatregelen tegen degene die een merkteken aanbrengt dat niet aan de leden 1 en 2 voldoet. Indien de persoon die het merkteken heeft aangebracht, niet kan worden geïdentificeerd, worden maatregelen genomen tegen de houder van de ATA, wanneer de niet-overeenstemming wordt ontdekt.
4. Op ATA wordt ter identificatie door de fabrikant een type-, partij- en/of serienummer vermeld, alsmede de naam van de fabrikant en/of leverancier die voor het in de handel brengen van de apparatuur verantwoordelijk is.

HOOFDSTUK IV

Comité

Artikel 12

Samenstelling en procedures

1. De Commissie wordt bijgestaan door een raadgevend comité, het Comité voor overeenstemmingsbeoordeling en markttoezicht inzake telecommunicatie (OBMT), bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.
2. Het Comité wordt over onder de artikelen 4, 5 en 7 vallende aangelegenheden geraadpleegd.

3. Het Comité kan, indien nodig, over de doeltreffendheid van de controletaken in verband met de tenuitvoerlegging van deze richtlijn worden geraadpleegd.
4. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp van de te nemen maatregelen voor. Het comité brengt binnen een door de voorzitter naargelang van de urgentie van de materie vast te stellen termijn advies uit over het ontwerp, zo nodig door middel van een stemming. Het advies wordt in de notulen opgetekend; bovendien heeft iedere Lid-Staat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het comité uitgebrachte advies. Zij stelt het comité in kennis van de wijze waarop zij met dit advies rekening heeft gehouden en neemt een besluit binnen één maand na ontvangst van het advies van het comité.

5. De Commissie raadpleegt op gezette tijden de vertegenwoordigers van telecommunicatienetexploitanten, consumenten en fabrikanten. Zij houdt het Comité regelmatig op de hoogte van het resultaat van deze raadplegingen.

HOOFDSTUK V

Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 13

Beoordeling en verslaggeving

De Commissie beoordeelt de werking van deze richtlijn en brengt daarover voor de eerste maal uiterlijk op [31 december 1999] en vervolgens om de drie jaar aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit. Bij deze beoordeling wordt onder meer nagegaan of gezien de technische ontwikkeling, de werkingssfeer van deze richtlijn moet worden behouden dan wel verkleind. Het verslag handelt over de bij de opstelling van de betrokken normen gemaakte vooruitgang alsmede over eventuele, bij de uitvoering van de richtlijn gerezen problemen. Dit verslag geeft ook een overzicht van de werkzaamheden van het Comité en beoordeelt de vooruitgang bij de totstandkoming van een open en aan mededinging onderworpen markt voor ATA op gemeenschapsvlak. Met name wordt onderzocht of nog voor alle betrokken categorieën eindapparatuur essentiële eisen noodzakelijk zijn.

Artikel 14

Overgangsbepalingen

1. De geharmoniseerde normen of delen daarvan die in krachtens Richtlijn 91/263/EEG en/of Richtlijn 93/97/EEG vastgestelde gemeenschappelijke technische voorschriften zijn vastgelegd, kunnen worden gebruikt als basis voor een vermoeden van overeenstemming met de in de artikelen 3, lid 2, en 4, lid 1,

bedoelde bijzondere essentiële eisen totdat de Commissie in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen bekendmaakt dat zij niet langer van toepassing zijn.

2. De door de Lid-Staten in overeenstemming met Richtlijn 91/263/EEG of Richtlijn 93/97/EEG vastgestelde maatregelen blijven geldig.

Artikel 15

Omzetting

1. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om uiterlijk op [1 juli 1999] aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis. Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.
2. De Lid-Staten delen de Commissie de voornaamste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 16

Intrekking

Richtlijn 91/263/EEG, Richtlijn 93/97/EEG en artikel 11 van Richtlijn 93/68/EEG worden ingetrokken.

Artikel 17

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Artikel 18

Bestemming

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, op

Voor het Europees Parlement

Voor de Raad

De voorzitter

De voorzitter

Module A (interne productiebewaking)

1. In deze module wordt de procedure beschreven waarbij de fabrikant of diens gemachtigde binnen de Gemeenschap, die de in punt 2 genoemde verplichtingen op zich neemt, er zorg voor draagt en verklaart dat de bewuste producten voldoen aan de voorschriften van deze richtlijn die daarop van toepassing zijn. De fabrikant of diens gemachtigde binnen de Gemeenschap brengt op elk product het CE-merkteken aan en stelt een schriftelijke verklaring van overeenstemming op.
2. De fabrikant zorgt voor de in punt 3 beschreven technische documentatie, welke hij of zijn gemachtigde binnen de Gemeenschap tot uiterlijk tien jaar nadat het laatste product de fabriek heeft verlaten, voor inspectiedoeleinden ter beschikking houdt van de bevoegde nationale instanties.
3. Wanneer noch de fabrikant noch diens gemachtigde in de Gemeenschap gevestigd is, rust de verplichting om de technische documentatie te bewaren op de persoon die het product in de Gemeenschap in de handel brengt.
4. Op basis van de technische documentatie moet kunnen worden nagegaan of het product in overeenstemming is met de essentiële eisen. Hierbij moet worden ingegaan op het ontwerp, het fabricageprocédé en de werking van het product, met name:
 - een algemene beschrijving van het product;
 - ontwerp- en fabricagetekeningen, alsmede schema's van onderdelen, subeenheden, circuits enz.;
 - beschrijvingen en toelichtingen die nodig zijn voor het begrijpen van genoemde tekeningen en schema's en van de werking van het product;
 - een lijst van de in artikel 5 bedoelde normen, die geheel of gedeeltelijk zijn toegepast, en een beschrijving van de gekozen oplossingen om aan de essentiële eisen van de richtlijn te voldoen, ingeval die in artikel 5 bedoelde normen niet zijn toegepast of niet bestaan;
 - de resultaten van in het ontwerpstadium gemaakte berekeningen, verrichte onderzoeken enz.;
 - keuringsverslagen.

²²

De bijlagen I en II zijn overgenomen uit Besluit 93/465/EEG van 22 juli 1993 (PB nr. L 220 van 30.8.1993, blz.23) betreffende de modules voor de verschillende fasen van de overeenstemmingsbeoordelingsprocedures..., die nader zijn toegelicht in de "Gids voor de toepassing van de op basis van de nieuwe aanpak en de globale aanpak tot stand gekomen harmonisatierichtlijnen van de Gemeenschap - eerste versie" (Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen, Luxemburg, 1994, ISBN 92-826-8584-5). De Raad zou rekening moeten houden met eventuele wijzigingen in deze documenten die van invloed kunnen zijn op de tekst van bijlage I of II.

5. De fabrikant of diens gemachtigde binnen de Gemeenschap bewaart een afschrift van de verklaring van overeenstemming bij de technische documentatie.
6. De fabrikant treft alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het fabricageproces de overeenstemming van de producten met de in punt 2 bedoelde technische documentatie en met de van toepassing zijnde voorschriften van deze richtlijn waarborgt.

Bijlage II - Conformiteitsbeoordelingsprocedure, als bedoeld in artikel 9, lid 3

Module Aa (interne productiebewaking plus specifieke productkeuring)

Deze bijlage bestaat uit bijlage I, aangevuld met de volgende vereisten:

Voor elk product moeten door of namens de fabrikant alle essentiële radiotestreeksen worden uitgevoerd. Welke testreeksen als essentieel worden beschouwd, valt onder de verantwoordelijkheid van de door de fabrikant gekozen aangemelde instantie.

De fabrikant brengt, onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie, tijdens het fabricageproces het identificatienummer van die instantie aan.

Bijlage III - Door de Lid-Staten in acht te nemen minimumcriteria bij de aanwijzing van aangemelde instanties overeenkomstig artikel 10, lid 1

1. De aangemelde instantie, de directeur en het personeel dat met de aan de instantie toegewezen taken is belast, mogen niet de ontwerper, de fabrikant, de leverancier, de installateur van eind- of radio-apparatuur of een netexploitant of dienstverlener zijn, noch de gemachtigden van één van deze partijen. Zij moeten zelfstandig zijn en mogen niet rechtstreeks worden betrokken bij ontwerp, fabricage, verkoop of onderhoud van eind- of radio-apparatuur, noch optreden als gemachtigden van de hierbij betrokken partijen. Deze bepaling staat een eventuele uitwisseling van technische informatie tussen de fabrikant en de aangemelde instantie niet in de weg.
2. De aangemelde instantie en het personeel daarvan dienen de taken waarmee de instantie is belast met de grootst mogelijke mate van beroepsintegriteit en technische bekwaamheid uit te voeren; zij mogen aan geen enkele druk (in het bijzonder van financiële aard) onderhevig zijn die bij hun beoordeling een rol kan spelen dan wel op de resultaten van een controle van invloed kan zijn, vooral wanneer deze wordt uitgeoefend door personen of groepen van personen die bij dergelijke resultaten belang hebben.
3. De aangemelde instantie dient te beschikken over het nodige personeel en de nodige voorzieningen om de technische en administratieve werkzaamheden die uit de haar toegewezen taken voortvloeien, naar behoren te kunnen verrichten.
4. Het met de controles belaste personeel moet:
 - een degelijke technische en beroepsopleiding hebben genoten;
 - een behoorlijke kennis bezitten van de voorschriften inzake de verrichte keuringen en controles, alsmede voldoende ervaring met dergelijke keuringen en controles hebben;
 - de bekwaamheid hebben om de certificaten, dossiers en rapporten op te stellen die vereist zijn om de resultaten van de controles te staven.
5. De onpartijdigheid van de met de controles belaste personeelsleden moet worden gegarandeerd. Hun bezoldiging mag niet van het aantal uitgevoerde keuringen of controles, noch van de resultaten van deze controles afhangen.
6. De aangemelde instantie dient een wettelijke-aansprakelijkheidsverzekering te sluiten, tenzij haar wettelijke aansprakelijkheid overeenkomstig het nationale recht door de Lid-staat wordt gedekt, dan wel de Lid-Staat zelf rechtstreeks verantwoordelijk is.

7. Het personeel van de aangemelde instantie is gebonden door het beroepsgeheim ten aanzien van alle informatie die het bij de uitoefening van zijn taak in het kader van deze richtlijn of van de bepalingen van intern recht die daaraan uitvoering geven, ter kennis is gekomen (behalve tegenover de ter zake bevoegde overheidsinstanties van de Lid-staat waarin de instantie haar werkzaamheden uitoefent).

Bijlage IV - Merktekens voor apparatuur zoals bedoeld in artikel 11, lid 1

1. Het CE-merkteken van overeenstemming bestaat uit de letters "CE" in de volgende vorm:

Wanneer het CE-merkteken wordt verkleind of vergroot, moeten de verhoudingen uit bovenstaande tekening op schaal in acht worden genomen.

2. De hoogte van het CE-merkteken bedraagt ten minste vijf millimeter.
3. Het CE-merkteken wordt op het product aangebracht of op een daarop bevestigd gegevensplaatje. Wanneer dit echter gezien de aard van het product niet mogelijk is, moet het op de eventuele verpakking en op de begeleidende documenten worden aangebracht.
4. Het CE-merkteken moet zichtbaar, leesbaar en onuitwisbaar worden aangebracht.

ISSN 0254-1513

COM(97) 257 def.

DOCUMENTEN

NL

15 06

Catalogusnummer : CB-CO-97-245-NL-C

ISBN 92-78-20222-3

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen

L-2985 Luxemburg